

Συνάντησις δωδεκάτη:

«**Λίγοι, αλλά δυνατοί!**»

(2012)

Παιδιά μου, βρίσκεσθε στην πιό ὁμορφη ἡλικία τῆς ζωῆς σας. Εἶσθε γεμάτοι ὄνειρα, ἐλπίδες καὶ προσδοκίες. Τὰ νεῖδα εἶναι μιὰ ζηλευτὴ ἡλικία, ἀλλὰ καὶ ἡ πιό κρίσιμη τῆς ζωῆς σας. Τώρα ξεκινᾶτε μόνοι σας τὰ πρῶτα δικά σας βήματα. Ἡ κοινωνία, μέσα στην ὁποία ὀραματίζεσθε νὰ ζήσετε, ἔχει πολλές χαρές, ἀλλὰ ἔχει καὶ πολλές δυσκολίες, ἐμπόδια, παγίδες καὶ πειρασμούς.

Μερικοὶ στέκονται καὶ θὰ σταθοῦν δίπλα σας, μὲ πραγματικὴ ἀγάπη. Κάποιοι ἄλλοι, πού πολλές φορές δὲν τοὺς καταλαβαίνετε, θὰ σᾶς πλησιάσουν ὄχι μὲ καλὸ σκοπὸ. Θὰ θελήσουν νὰ σᾶς παρασύρουν καὶ νὰ σᾶς ἐκμεταλλεθοῦν. Μὲ ὅλα αὐτὰ δὲν σᾶς λέω πὼς πρέπει νὰ φοβηθῆτε ἢ νὰ ἀπογοητευθῆτε. Κάθε ἄλλο. Μπορεῖτε νὰ ζήσετε καὶ νὰ χαρῆτε καὶ νὰ ἀπολαύσετε τὴ νεότητά σας. Μόνο νὰ «προ σέ χε τε»! Ἐάν καταλάβετε πὼς κάτι εἶναι κακὸ, μὴν τὸ δεχθῆτε ποτέ. Ἐάν γιὰ κάτι ἄλλο ἔχετε ἀπορία, νὰ ρωτήσετε δικά σας, ἐμπιστα πρόσωπα. Μὴ πειραματίζεσθε. Ἀπὸ μιὰ καὶ μόνο ἀπροσεξία μπορεῖ νὰ ζημιωθῆτε πολλὰ.

Καὶ κάτι ἀκόμη πολὺ σημαντικό. Μὴ σᾶς ἐπηρεάζουν οἱ ἀριθμοί. Μὴ πᾶτε κάπου ἐπειδὴ πηγαίνουν πολλοὶ ἢ τὸ ἀντίθετο δὲν πᾶτε κάπου ἐπειδὴ πηγαίνουν λίγοι. Αὐτὸ γίνεται ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας. Ἄς ἀναφέρουμε ἕνα-δύο τέτοια παραδείγματα;

* Μιὰ Κυριακὴ, ἂν ἐπισκεφτοῦμε τὸ πρῶτὴ μιὰ ἐκκλησία καὶ τὸ ἀπόγευμα ἕνα γήπεδο, θὰ δοῦμε ἐλάχιστους νέους στὴν Ἐκκλησία, χιλιάδες ὅμως νέους νὰ παρακολουθοῦν μὲ φανατισμὸ τὸ ποδοσφαιρικὸ ἀγῶνα στὸ γήπεδο.

* Στὸ Κατηχητικὸ μας εἴμαστε λίγοι. Στὸ σχολεῖο εἴμαστε πολλοί.

Ναὶ εἶναι μιὰ θλιβερὴ διαπίστωσις. Ὅμως αὐτὸ νὰ μὴ σᾶς ἐπηρεάσῃ καὶ νὰ μὴ γεννηθοῦν μέσα σας σκέψεις ὅπως: Εἴμαστε λίγοι, τί θέλουμε καὶ πηγαίνουμε; Γιατί νὰ μὴ πᾶμε ἐκεῖ πού πᾶνε οἱ πολλοί; Γιατί νὰ γινῶμαστε στόχος στὰ μάτια τῶν ἄλλων; Τόσοι λίγοι τί μπορούμε νὰ κάνουμε; **Πολλά!**

† Λίγα γραμμάρια χρυσάφι ἀξίζουν περισσότερο ἀπὸ ἕνα τόνο χῶμα. † Δέκα ὄρειβάτες, πού φθάνουν στὴν κορυφὴ τῶν Ἄλπεων, ἀξίζουν περισσότερο ἀπὸ χίλιους πεζοὺς τοῦ κάμπου. † Τὴν ἀνηφόρα πού εἶναι δυσκολώτερη ἀπὸ τὴν κατηφόρα «**λίγοι**» τὴν βαδίζουν. Μόνον οἱ «**δυνατοί**». Σήμερα θὰ πᾶμε πολὺ-πολὺ μακριά, στὴν «**Παλαιὰ Διαθήκη**». **Κριταί!** Ἐκεῖ θὰ γνωρίσουμε... «**μιὰ ὁμάδα τριακοσίων στρατιωτῶν, ποῦχε ἀρχηγὸ τὸν γενναῖο Γεδεών**».

ΔΙΗΓΗΣΙΣ: (Κριτ. κεφ. ζ)

Ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἔπασε σὲ ἀμαρτία γι' αὐτὸ ὁ Κύριος τοὺς ἄφησε νὰ πέσουν στὰ χέρια τοῦ ἐχθροῦ γιὰ ἑπτὰ χρόνια. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ὁ ἐχθρὸς τοὺς ἦταν οἱ Μαδιανῖτες. Ἦταν πολλοὶ καὶ ἰσχυροί, λεηλατοῦσαν τὴν χώρα τους κι ἔτσι οἱ Ἰσραηλῖτες ἦταν ὑποχρεωμένοι νὰ ζοῦν στὰ βουνά, στὶς σπηλιές καὶ σὲ ψηλὰ πλατώματα.

Ὁ ἄνθρωπος χάνει τὰ πάντα ὅταν πέσῃ στὴν ἀμαρτία. Μπορεῖ ὅμως νὰ κατορθώσῃ πολλὰ ὅταν εἶναι ἀφοσιωμένος στὸν Κύριο. Καὶ οἱ Ἰσραηλῖτες μετενόησαν κι ἔκραξαν στὴν προσευχὴ τους, ζητῶντας βοήθεια. Κι ὁ Θεὸς τοὺς ἔστειλε τὸν Γεδεών. Ὁ Γεδεών, λοιπόν, εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς Κριτές, τοὺς ἑκτακτοὺς ἐκείνους ἄνδρες, πού ὁ Θεὸς ἔστειλε σὲ κρίσιμες στιγμὲς γιὰ νὰ σώσουν τὸν λαὸ τοῦ Ἰσραὴλ.

Ο ΓΕΔΕΩΝ ΔΙΑΛΕΓΕΙ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΕΣ ΤΟΥ.

Ὁλος ὁ λαὸς μὲ ἀρχηγὸ τους τὸν Γεδεών, κατεβαίνουν νὰ ἀντιμετωπίσουν τοὺς Μαδιανῖτες. Ξαφνικὰ ἀκούσθηκε ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ: Γεδεών δὲν σοῦ χρειάζονται τόσοι. Εἶναι πολλοὶ καὶ μᾶλλον ζημιὰ θὰ σοῦ κάνουν. Ἐπειτα, ἂν νικήσουν, θὰ καυχηθοῦν ὅτι ἡ νίκη εἶναι δική τους καὶ ἡ ὑπερηφάνεια αὐτῆ θὰ τοὺς βγῆ σὲ κακὸ. Νὰ στείλῃς πίσω τοὺς περισσότερους. Πὲς τους πὼς ὁποῖος φοβᾶται καὶ δὲν θέλει νὰ πολεμήσῃ, ἔχει τὸ ἐλεύθερο νὰ γυρίσῃ πίσω στὶς σκηνές χωρὶς καμμία συνέπεια. Ἀμέσως ἔφυγαν 22.000. Ἐμείναν ὅμως 10.000. Μὰ νὰ, πάλι ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ. Γεδεών, κι αὐτοὶ εἶναι πολλοί. Νὰ τοὺς ξεκαθαρίσῃς. Πήγαινε τους κάτω στὴ πηγὴ νὰ δροσιστοῦν. Ὅσοι πιοῦν νερὸ χωρὶς νὰ λυγίσουν τὰ γόνατά τους, ὅπως ἀκριβῶς πίνει ὁ σκύλος, αὐτοὶ μόνο θὰ μείνουν κοντὰ σου. Οἱ ἄλλοι πού θὰ λυγίσουν τὰ γόνατα τους θὰ φύγουν. Ἔτσι κι ἔγινε. Ὁ Γεδεών τοὺς ξεχώρισε ἕναν-ἕναν τὴν ὥρα πού ἔπιναν νερὸ. Οἱ ἄλλοι τὸν κοιτοῦσαν.

Ὅταν τελείωσαν ὅλοι, τοὺς εἶπε ὁ Γεδεών: Μόνο αὐτοὶ ἐδῶ οἱ τριακόσιοι ἄνδρες θὰ μείνουν κοντὰ μου. Οἱ ἄλλοι

γυρίστε στις σκηνές. Ήπειτα γυρίζοντας πρὸς αὐτοὺς πού ἔμειναν λέγει: Μὴ φοβάστε, θὰ νικήσουμε, κι ἄς εἶμαστε λίγοι.

Ὁ Γεδεὼν γύμνασε καλά τὰ παλληκάρια του. Κι ἔνα πρωῖνὸ, πρὶν ἀκόμα ξημερώσει, τοὺς ἐτοίμασε γιὰ τὴ μεγάλη ἐξόρμησι. Τοὺς ἔδωσε τρία ὄπλα: Μιά σάλπιγγα, μιὰ ἄδεια στάμνα καὶ μιὰ λαμπάδα. Τοὺς χώρισε σὲ τρεῖς ὁμάδες, ἀνά ἑκατὸ καὶ τοὺς εἶπε ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ κάνουν ὅτι ἔκανε κι ἐκεῖνος, μόλις τοὺς ἔδινε τὸ σύνθημα.

Ὁ Γεδεὼν εἶναι μπροστὰ μὲ τὴν πρώτη ἑκατοντάδα. Προχωροῦν. Φθάνουν στὶς ἄκρες τοῦ στρατοπέδου. Ἡ φρουρά μόλις εἶχε ἀλλάξει. Ὁ Γεδεὼν σαλπίζει, δίνει τὸ σύνθημα κι ἀμέσως τριακόσιες σάλπιγγες σαλπίζουν ρυθμικά. Μετὰ ἀπὸ λίγα δευτερόλεπτα ἀκούγεται ἕνας μεγάλος κρότος καὶ ξαφνικά ὅλη ἡ περιοχὴ φωτίζεται. Οἱ τριακόσιοι τοῦ Γεδεὼν εἶχαν σπάσει τὰ σταμνιά τους καὶ τώρα στὸ ἕνα χέρι κρατοῦσαν τὴν σάλπιγγα καὶ σάλπιζαν καὶ στὸ ἄλλο τὴν ἀναμμένη λαμπάδα.

Αἰφνιδιάζονται οἱ Μαδιανῖτες. Ἔτσι ὅπως ἦταν ἀπὸ τὸν ὕπνο, τὰ χάνουν! Σαστίζουν! Νομίζουν πὼς τοὺς ἔχει περικυκλώσει χιλιάδες στρατὸς ὀπλισμένους. Παίρνουν τὰ ξίφη τους κι ἀρχίζουν νὰ τρέχουν. Ἐπικρατεῖ μεγάλη σύγχυσις, πανικός. Γιὰ νὰ ἀνοίξουν δρόμο σφάζουν ὅποιον βρῖσκουν μπροστὰ τους. Δέν εἶχαν καταλάβει, πὼς σφάζονταν μεταξύ τους. Μέσα στὸν πανικό σκοτώνονται πολλοί.

Οἱ γενναῖοι τοῦ Γεδεὼν παρακολουθοῦν τοὺς Μαδιανῖτες. Φαντασμαγορικό τὸ θέαμα μὲ τίς ὑψωμένες λαμπάδες. Σὲ λίγο χρόνο εἶχαν γίνει οἱ κύριοι τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου χωρὶς καθόλου ἀπώλειες. Ὅπου ὑπάρχει ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ὁ ἐχθρὸς ἐξοντώνεται.

* * *

Ὅμως, παιδιὰ, ἡ μάχη ποτέ δέν σταμάτησε καὶ πάντα νικοῦν ὄχι οἱ πολλοί, ἀλλὰ οἱ δυνατοί. Τότε ἦταν τὸ Ἰσραὴλ καὶ οἱ Μαδιανῖτες.

Τώρα εἶναι τὸ «νέο Ἰσραὴλ», δηλαδή, ὅλοι ἐμεῖς οἱ Χριστιανοί, οἱ πιστοί, τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας καὶ οἱ «Μαδιανῖτες», οἱ διάφοροι ἐχθροί, πού πολέμησαν καὶ πολεμοῦν τὴν Ἐκκλησία.

Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς πού τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἦταν περισσότερα ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ σκότους, τοὺς ἀνθρώπους τοῦ κόσμου, καὶ ποιά εἶναι τὰ ὄπλα τῶν Χριστιανῶν;

Αριθμητικά εἶμαστε *λιγότεροι*. Ἄν εἶμαστε ὅμως ἐκλεκτοί, γινόμαστε μὲ τὴ Χάρι τοῦ Θεοῦ οἱ «*δυνατοί*». Οἱ τριακόσιοι τοῦ Γεδεὼν ἦταν: *Ἐκλεκτοί!* Ἦταν γενναῖοι, ἐξασκημένοι καὶ τολμηροί. Δέν ἦταν δειλοί, δέν κρύφτηκαν, δέν κράτησαν μόνο ἄμυνα, ἀλλὰ πρῶτοι αἰφνιδίασαν τὸν ἐχθρό. Ἔτσι πρέπει νὰ εἶναι καὶ ὁ στρατὸς τοῦ Χριστοῦ, ἐμεῖς! Ἡ ἄσκησις, δηλαδή ἡ πνευματικὴ ζωὴ, ὁ ἀγῶνας καὶ ἡ μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ θὰ μᾶς κἀν ἑκλεκτοὺς καὶ δυνατοὺς.

Ἐκεῖνοι κρατοῦσαν μιὰ σάλπιγγα καὶ μιὰ λαμπάδα ἀναμμένη γιὰ νὰ τρομάξουν τὸν ἐχθρό. Ἐμεῖς ἔχουμε τὸ στόμα μας σάλπιγγα τοῦ Θεοῦ καὶ ὄπλα μας, πού θὰ τρέπουν τὸν ἐχθρό σὲ φυγὴ, τὴ φωτιὰ τῆς πίστεως καὶ τὴ λάμψι ἀπὸ τὴ ζωὴ μας.

Πόσοι ἦταν οἱ πρῶτοι στρατιῶτες τοῦ Χριστοῦ, τί ὄπλα καὶ τί προσόντα εἶχαν;

Σωστά! Μὲ δώδεκα ξεκίνησε ἡ διάδοσις τοῦ Χριστιανισμοῦ. Καὶ ἀπὸ προσόντα καὶ ὄπλα; Σχεδὸν κανένα! Γράμματα δέν ἤξεραν, ὄπλα δέν εἶχαν, λεπτὰ δέν διέθεταν, ἐνισχύσεις δέν βρῖσκαν, θάρρος δέν ὑπῆρχε μέσα τους. Ἦσαν δειλοί. Μπροστὰ στοὺς ἐχθροὺς τοῦ Χριστοῦ τὸ βράδυ τῆς Μεγάλης Πέμπτης, φοβήθηκαν κι ἄλλοι ἔφυγαν κι ἄλλοι κρύφτηκαν.

Καὶ ὅμως αὐτοὶ οἱ δώδεκα νίκησαν. Ἄλλαξαν ὅλο τὸ κόσμος. Ξέρετε γιατί; Διότι ντύθηκαν μὲ μιὰ στολὴ πού τοὺς ἔκανε ἀήττητους. Τοὺς τὴν εἶχε ὑποσχεθεῖ ὁ Χριστὸς πρὶν ἀναληφθεῖ.

.....**«Ἐνδύσθητε δύναμιν ἐξ ὕψους»** (Λουκ. κδ' 49).

Νὰ καθίσετε στὴν πόλι Ἱερουσαλήμ καὶ μὴν ἀπομακρυνθῆτε ἀπὸ αὐτὴ, ἔτσι ὅπως εἶσθε. Θὰ περιμένετε. Θὰ ντυθῆτε δύναμι πού θὰ ἔρθῃ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καὶ θὰ σᾶς κἀν πιὸ δυνατοὺς ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμος. Εἶναι ἡ δύναμις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Καὶ οἱ δειλοὶ ἔγιναν *«λέοντες πῦρ πνέοντες»*.

Γράφει ὁ ἱερός Χρυσόστομος. Μέσα σὲ λίγο καιρὸ ἔτρεξαν ὅλη τὴν Οἰκουμένη, σάν νὰ εἶχαν φτερά. Δέν λογάριζαν οὔτε τοὺς κινδύνους, οὔτε τοὺς θανάτους, οὔτε ὅτι ἦταν λίγοι, οὔτε τὸ πλῆθος τῶν ἀντιπάλων τους, οὔτε τίς κοσμικὲς ἐξουσίες, οὔτε τίς τυραννίες. Καὶ δέν λογάριζαν τίποτε διότι εἶχαν συνάψει μυστικὴ συμφωνία καὶ συμμαχία μὲ **Ἐκεῖνον** πού εἶναι ἡ ἀνώτερη δύναμις στὸν κόσμος, μὲ τὸν Ἐσταυρωμένον καὶ Ἀναστημένον **Ἰησοῦ**.

Αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικόν, πού σὲ κάνει δυνατό. Ὁ παντοδύναμος Χριστὸς. Ἐνας μὲ συνοδοιπόρο τὸ Χριστὸ εἶναι πιὸ δυνατός ἀπ' ὅλες τίς δυνάμεις τοῦ κόσμου.

Είμαστε λίγοι. Όχι, αυτό δεν είναι σωστό να το λέμε.

Κάποτε ο προφήτης Ηλίας παραπονέθηκε στο Θεό, πώς έμεινε μόνος, «μονώτατος» (Γ' Βασιλ. ιθ' 10). Κι όμως δεν ήταν μόνος. Νόμιζε πώς είναι ο μόνος πιστός και ζηλωτής και πώς όλοι έχουν προσκυνήσει τα είδωλα. Κι ο Θεός του άποκαλύπτει ότι υπάρχουν επτά χιλιάδες στο Ισραήλ, που δεν λύγισαν τα γόνατά τους και δεν προσκύνησαν το Βάαλ (Γ' Βασιλ. ιθ' 18).

Κι εμείς δεν είμαστε μόνοι. Υπάρχουν χιλιάδες ορθόδοξοι χριστιανοί σ' όλο τον κόσμο, που δεν προσκύνησαν τα σύγχρονα είδωλα. Πιστές, γενναίες ψυχές.

Αλήθεια έχετε σκεφθεί πόσες τέτοιες μικρές ομάδες σαν την δικιά μας υπάρχουν σε όλες τις Ένορίες της πατρίδος μας κι έξω από αυτή, πόσοι νέοι και νέες παρακολουθούν τα κατηχητικά και τις χριστιανικές ομάδες, πόσοι χριστιανοί οικογενειάρχες υπάρχουν, πόσοι έχουν αφιερωθεί σε ιεραποστολικές αδελφότητες, πόσοι χριστιανοί αντιστέκονται στους πειρασμούς του κόσμου, ..., ...

Είμαστε φυσικά λιγώτεροι, αλλά δυνατώτεροι. Εμείς θα νικήσουμε γιατί έχουμε άρχηγό τον Χριστό. Και κάτι ακόμη: Όλοι μαζί θα αγωνιστούμε για να γίνουμε πολλοί.

ΣΥΝΘΗΜΑ: «Είμαστε λίγοι, μὰ θὰ νικήσουμε»

ΠΡΟΣΕΥΧΗ:

Παναγαθε Κύριε, Ἐσύ εἶσαι ὁ Πατέρας μας ὁ ἐπουράνιος, ὁ ἰσχυρὸς προστάτης καὶ κηδεμόνας μας. Σὲ παρακαλοῦμε, μὴ μᾶς ἀφήσης ποτέ νὰ ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ κοντὰ Σου. Μακριὰ ἀπὸ Ἐσένα εἶναι ἡ ἀπώλεια καὶ ἡ καταταστροφή. Ἐνῶ κοντὰ Σου εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ χαρὰ. Βοήθησέ μας πάντοτε νὰ περπατοῦμε μὲ προσοχὴ καὶ στὶς δυσκολίες νὰ μὴ λιποψυχοῦμε. Σῶζε μας ἀπὸ κάθε κίνδυνο καὶ χάριζε μας τὴν προστασία σου μέρα καὶ νύχτα. Ἀμήν.

ΤΑ ΝΕΙΑΤΑ

Τὰ νειᾶτα π' ἀκολούθησαν τὸν δρόμο Σου Χριστέ,
εὐλόγησέ τα πλοῦσια, Θεὲ ἀληθινέ.

Στὰ ἴχνη Σου μὲ προσοχὴ πιστὰ νὰ περπατοῦν,
στῶν πειρασμῶν τὴν ἔφοδο νὰ μὴν λιποψυχοῦν.

Τὰ νειᾶτα που Σ' ἀγάπησαν καὶ ἄλλαξαν ζωὴ,
τὰ νειᾶτα πού θωράκισαν μὲ πίστι τὴ ψυχὴ,
δυναμώσέ τα, Κύριε, ποτέ μὴν Σ' ἀρνηθοῦν
κι ἂν κύματα ξεσπάσουνε, αὐτὰ ν' ἀντισταθοῦν.

Ἀπόστολοι, πού φλογερά, γιὰ Σένα θὰ μιλοῦν,
τὸ φῶς καὶ τὴν ἀλήθεια Σου στὸν κόσμο θὰ σκορποῦν,
τὸν οὐρανὸ νὰ φέρουνε στῆς γῆς κάθε γωνιά
κι ὅλη τὴ γῆ νὰ κάνουνε οὐράνια γειτονιά.

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ: Δυνατοὶ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ. (Ἀρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης).
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ: Λυδία.